

АБОНАМЕНТ:

за година 30 лева
за 6 месеца 18 лв.

ОБЯВЛЕНИЯ:

Годишни и вест. 40 лв.
Всички други обявления,
реклами по 1 лв. кв. см.
Некролози и благодарно-
сти по 2 лв. на кв. см.
Приставски обявления
по 50 ст. на думи.

ИЗТОЧЕН КРАЙ

Орган на Обединената Нар.-Прогресивна Партия
Бургаски Окръг.

Излиза всяка
СЕДМИЦА

Всичко за вестника
се изпраща до
редакцията му.

Директор: К. Илиев
адвокат

Телефон № 112.

ВЕЛИКДЕНСКИ РАЗМИШЛЕНИЯ.

Българският народ е уморен от събитията, от лудориите на държавници — авантюристи, които го хвърлиха в катастрофи.

Той страда и се изтощава; около него и в него всичко се руши: материално и физически, а най-грозното е, че той се руши морално, разяжда се и ако не се вземат о време мерки, рисковано е цел народ да загине.

Народа има нужда от почивки, които в течение на годишния период се явяват от време на време на паузи, в които народа, като поостанал, в своите работи изискващи физически труд, отдава се на душезен покой, за да може да си даде отчет за изтеклото, за настоящето и си определи добра насока за бъдещото.

Такива почивки за един цел народ могат да бъдат Великденските празници, които сами по себе си имат духовно влияние върху душата на верующите, изхождайки от един възвишен пример на самопожертвуване на Спасителя, за изкупване грешното човечество.

Покрусата на моралните ценности на българския народ не датира от войната насам. Тя води началото си от онези моменти, когато между народа почнаха да се явяват свързани на запад, надхвърлящи социалистически учения, с разкла-тена и даже изчезнала в душата им вера. Това беше една утровна под-краса, която лека-полека се разви-ваше при разни обстоятелства и фак-тори, един от които беше и соци-алистическото учение, което на-дхвърля младото поколение с безверие, а заедно с това с всичко, което не-ма абсолютно никаква морална под-кладка. То, социалистическото учи-телство създаде безгранични еготи-сти, материалисти, тела без възви-шена душа, без любящи сърдца — интернационалисти и с куп още по-роци, които се развиваха и чакаха по-сгодни обстоятелства и почва за да вземат грамаден размер за своето развитие.

Такива обстоятелства дойдоха — те дойдоха стихийно, сжкрушително през последната война.

Жертвите, които се дадоха през войната, трудовете, които се положи-ха, материалите, които се прахо-саха, докараха народа до една зи-нала пропаст, готова да го погълне, за прескачането на която се изисква не вече физическа сила, защото тя не е в състояние да го прехвърли, а духовни — морални сили, които да му послужат за крила, за да я прех-върли.

Не намери ли в себе си тези ду-ховни — морални сили, не ги ли при-зове в помощ за своята обнова, всичко е напразно. Процеса на мо-ралното разложение ще се развива с усилен темп и гибелта е неминуема.

Ако погледнем в миналото, при катастрофите, които сж налитали на-родите, било от вън, било при вътр-ешни революции, винаги човече-ството, е било с разкла-тена вера в себе си, за да наделее човешките инстинкти, които сж правили страш-ни опустошения: както беше в френ-ската революция, както е сега в болшевишка Русия. И до като об-ществото не призова на помощ ре-лигията с нейната кристална миро-ва светост да го изцери от недъжи-те и раните, които сж му биле на-несени, никаква обнова, никакъв на-предък не можа да постигне.

За това няма нужда от доказа-телство: това е една аксиома, която се е налагала — ще трябва да се на-ложи сега и на нас, ако искаме да се отървем от гибелта.

Българският народ е паднал в робство винаги, когато в него е ос-лабвала верата. Богомилите сами ви-каха турците да ни заробат. Защо? Защото бежа безверници, като ко-мунистите и требаше за тяхното безверие да се робува 500 години, за да им изплатим греховете. Тре-ба ли сега да се повтори това и с комунистите, които ни водят към но-ва пропаст със своето безверие, с техния ноз строй, който няма рели-гиозен морал колкото просеню жърно?

Ето, ние сме в Великденските празници, от които може да се по-черпи най-големия духовен морал, за когото Син Божи се е принел в жертва, за да бъде лъчезарен из-точник на този възвишен духовен морал, който облагородява душата, прави обносните между подобните най-благии, най-искрени; който ни казва: че ний сме синове на един духовен баща и между нас, като братя, трябва да цари безпределна-та християнска любов, която ни по-велява, че трябва да се жертвуваме за брата си, за обществото, за оте-чеството, за тжржеството на вечна-та правда, под егидата на която може да се мечтае за истинска кул-тура и прогрес.

Не тржгнем ли из този, ако и труден духовен път, жалко ни! Ни-що друго не е в състояние да ни спаси.

В. Константинов.

Колко струват разходите на Стамболийски

Харачлъка за Генуа — 115 милиона лева

Пишат ни от София:

При първото си, стодневно пъту-ване в странство Стамболийски беше изтеглил от Б. Н. Банка кредити за повече от 6 милиона француски фран-ка. При второто си ходене в Швей-цария да представи България в Об-ществото на народите, наводни пия-тата с снопове чекове на заповед на своите сватове (Григор Бояджиев) за 2 милиона и 150,000 лева, на своя секретар с грациозното и ме Дупа-ринов за 285,000 лева и пр., а сега в третото си излизане в странство за да ни представи в Генуа е изне-съл от Б. Н. Банка в чекове срещу странство за 7 и словом седем ми-лиона фр. франка, за 2 и словом два милиона италиански лири, за 200,000 швейцарски франка или всичко по тези три пера е изтег-лил по курса на април т. г. 115 ми-лиона грешни български лева.

Трите пътувания — 200 милиона

Ако съберем, прочее, разносните направени от Стамболийски в трите му официални пътувания в стран-ство, заедно те надминуват колосал-ната цифра 200 милиона български лева, представляващи стойността на 45 милиона килограма българска пшеница.

Харчете безумци, кой ви брани! Луд изяда и два зелника, но не е луд онзи, който ги яде, но луд е онзи, който му ги дава!

ОТЗИВИ И БЕЛЕЖКИ

Смешно

Ако човек вникне в изявле-нията, които прави дружбашко-то правителство по въпроса за нотата на репарационната коми-сия, не може да не се изсмее. Правителството е изпаднало в една много жалка роля. хем да се радва, хем да се сжрди и по този начин, да изтжква своята невинност.

Едни по-почтенни хора с до-голема придиричивост към чест-ността и приличието биха вед-нага напуснали властта след тая нота. Нашите дружбашки не са-мо не направиха това, но оти-доха само да направят една мег-данска гримаса на членовете от репарационната комисия, в коя-то те да виждат и усмивка и сжрдия. Политиката с марионет-на окраска не върви на бжл-гарска почва — тя ни показва в миналото какво може да напра-ви. Режима на стамболовистите е още пресен в умът на граж-даните и те знаят, че падането на такива правителства се по-среща с тжржество от народа. Напразно си дере гжрлото глу-павото „Знаме“ да уверява тон-ковците, че отношенията между правителството и репарационна-та комисия сж най-коректни.

Изтжкали си платното — ритат кросното.

От две години насам мини-стрите бежа „много заняти“ с топенето на ледовете. И сега, ко-гато ледовете се разтопиха, те бжрзат да заминат на почивка....

Като че некой страшен демон разиграва ужасно хоро над Бжл-гария. Сега, когато има стоти-ци въпроси висящи и когато в страната царува страшна еко-номическа криза, нашите ми-нистри отиват да си отпочинат в родните места. Това е едно држко престжпление към ин-тересите на гражданите и джр-жавата; това е една гавра, коя-то говори за извратеността на понятията за чест и задълже-ния у дружбашите. Чуждестран-ните представители стоят в Со-фия и с трепет следят събития-та, а бжлгарските министри бе-гат от тях събития и оставят случайността да играе своята опасна роля. Това гражданско сжзнание ли е? Това човешки джлг ли е? Кажете!

Но, ако министрите заслужи-ват резко презрение, гражданст-вото заслужава укор, че мжлчи. То е длжжно да издигне гласът си в защита на отечествените интереси, тжй зле застжпени от дружбашите. Нека не се забра-вя, че пасивността на граждан-ството е най добрия помощник на похитителите върху правата и свободите на народите. Исто-

рикът ще осжди и едните и дру-гите за траурните събития, кои-то сега се вписват в историята на Бжлгария.

Положението.

То е сега така неизяснено, ка-то никои други път. Никога в нашия свободен политически живот не е имало по-голема убжрканост, по-голема неизвест-ност, по-голема неопределен-ност. Правителството не знае що ще донесе утрешния ден и да-же какво ще се случи днес.

Дружбашите чакаат всеки ден да бъдат ритнати и затова се приготвяват да бъдат всеки час готови, та да се покажат, че не сж изненадани. Опозицио-нерите пък правят разни догад-ки и сжобразно с тях направля-ват своите действия. От всеки, обаче, се знае, че правителст-вото на Стамболийски агонизира, и че не е далеч денът, когато позорно ще бъде смжкнато от кормилото на управлението.

Открийте си картите.

Прикритото действие на уп-разляющите кржгове докарва всекога катастрофи. Француския монархизм рухна благодарение на скритите действия на десят-ките министерства на монархия-та. Русия биде победена в да-лечния изток пак благодарение на скритите действия на Петер-сбургските правителства, които едно само знаях: да маскират положението и да го сочат за розово тогава, когато то е най-тжжно. Нашето правителство действа по сжщия начин — то крие положението и се представ-лява пред тонковците в позата на „Спасител“.

Един от нашите видни поли-тици, който е изживел своя най-хубав живот в бурите на поли-тиката, като анализирал поло-жението, намерил, че правител-ството трябва да открие карти-те си, ако иска да спаси отча-сти поне своята чест и то глав-но сега, когато неизвестността е основната красна на положе-нието. Историкът казал той, не трябва да се оставя да налучва, а трябва да има факти и при-звания за да може право да за-вещае за бъдещето поуката от миналото.

Дружбашите трябва да откри-ят картите си!

ПОСЛЕДЕН ЧАС.

между партиите.

Блока между обединисти и де-мократи е станал вече. Постиг-нато е пълно съгласие повсички въпроси. Общото желание у ръководните тела на двете партии е, да се привлече в коалицията и Радикалната партия.

